

Zofia Szczygielska

"Jerzy Lutowski i jego krytycy",
Zygmunt Barczyk, "Dialog" nr 4
(1985) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 29/2 (100), 258

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

BARCZYK Zygmunt: Jerzy Lutowski i jego krytycy. "Dialog"
1985 nr 4 s. 97-106.

Szkic monograficzny o twórczości Lutowskiego zawiera analizę recepcji sztuk autora "Ostrego dyżuru" przez współczesną mu krytykę, będąc tym samym próbą pokazania, jak działała w praktyce argumentacja polskiego socrealizmu.

BP/100/1

Z.S.

BOCHEŃSKI Tomasz: Człowiek rozdwojony w "Nienasyceniu"
Stanisława Ignacego Witkiewicza. "Prace Polonistyczne", S.
XL, R. 1984 (wyd. 1985), s. 71-80.

Na twórczość Witkacego duży wpływ miała lektura utworów Dostojewskiego. Autor zwraca uwagę na szczególne znaczenie "Notatek z podziemia" w twórczości Witkacego (widać to zwłaszcza w "Nienasyceniu"). W rozprawie zanalizowano postać bohatera "Nienasycenia" ukazując jego wywody jako polemikę lub parafrazę wypowiedzi bohatera "Notatek z podziemia". Nowy typ człowieka, jakim jest Genezyp z powieści Witkacego, opowiada się po stronie umysłu i wyobraźni podlegającym sprzecznościom natury ludzkiej. Bohater Dostojewskiego wierzy w wizję zbawienia człowieka w świecie, Genezyp - ma świadomość zniszczenia indywidualizmu.

BP/100/2

A.B.